

Mindretallets (Socialdemokrater og Radikales) Stilling til Lovforslaget.

Det socialdemokratiske Mindretal bifalder Princippet om de faste Takster, men ønsker — jfr. Folketingets Udvalgs Betænkning — 1) at bevare Retten for de gamle fra 60 Aars Alderen; 2) at indskrænke Lovforslagets Skalaer for Aldersrentens Størrelse fra 6 til 3 (dette er sket ved Flertallets Ændringsforslag), men saaledes, at de højeste Skalaer i det af Ministeren fremsatte Lovforslag for Købstæder og Landkommuner fastholdes (f. Eks. for Ægtepar, hvoraf begge er fyldt 60 Aar: henholdsvis 1 080 Kr. — 960 Kr. — 840 Kr.); 3) at give Kommunalbestyrelserne Ret til i en Overgangstid paa 10 Aar at supplere Aldersrenten op til det nødvendige (heraf skal Staten refundere Halvdelen som hidtil); 4) at lade Aldersrenten for de gamle, der nyder den, stige med 10 pCt. hvert 5. Aar; 5) at sikre Kommunerne Refusion efter passende Takster for Underholdet paa Alderdomshjem; 6) at give Kommunerne tre Fjerdedele Refusion af Statskassen for Aldersrenten; 7) at give Adgang til Ændring i Aldersrenten, dersom det godtgøres, at Aldersrentenyderens Indtægter for det sidste Aar er væsentlig forringet, efter at der er tilstaaet ham Aldersrente.

Det radikale Mindretal udtaler i Folketingets Udvalgs Betænkning: »Et Mindretal (Henningens og Rode) billiger Lovforslagets Hovedprincipper, men kan ikke godkende, at Retten til at oppebære Aldersrente først indtræder med det 65. Aar. Efter at Adgangen til at nyde Alderdomsunderstøttelse i en Menneskealder har været knyttet til det 60. Aar, vil store Dele af Befolkningen føle en saadan Forhøjelse af Aldersgrænsen som et Brud paa en berettiget Forventning, og jo større, des højere oppe i Aarene man er. Den Overgangsbestemmelse, der foreslaas ved et Ændringsforslag, er i denne Henseende ganske utilfredsstillende. Med Hensyn til Fastsættelsen af Aldersrentens Størrelse har det ved Forhandlingen i Udvalget vist sig ugørligt at opnaa Flertal for blot nogenlunde tilfredsstillende Rentebeløb, idet Indenrigsministerens Lovforslag endogsaa af et Flertal i Udvalget foreslaas forringet baade ved den i og for sig ønskelige Sammendragning af seks Skalaer til tre, idet Flertallet har valgt de laveste af Lovforslagets Skalaer for Købstæderne og Landkommunerne, og ved Nedsættelse af Skalaen for Hovedstaden og den laveste Skala for Købstæderne. Under disse Omstændigheder maa Mindretallet mene, at den eneste Vej til at opnaa en for de gamle og de forskellige Kommuner tilfredsstillende Løsning er den i Lovforslaget af December 1919 anviste, hvorefter Aldersrenten dels skal udgøre et fast aarligt Beløb (f. Eks. til Ægtepar, hvoraf